

[Holstein.]

som Regeringsprogram, som Valgprogram — man kan bare læse Socialdemokratiets Valgopraab — i Efteraaret 1932, der findes ikke et Ord om Regeringens Grundlovsforslag, saa Vælgerne har aldeles ikke faaet Lejlighed eller Opfordring til at tage Stilling til dette Grundlovsforslag. Derfor kan det ikke med Rette paastaas, at det Vælgerflertal, den højtærede Regering skaffede sig i November 1932, ogsaa er et Flertal til Fordel for dette Grundlovsforslag. Der var, som jeg før sagde, en Forskel mellem Regeringspartiernes Vælgertilslutning og de andre Partiers Vælgertilslutning paa 65 000 Vælgerstemmer; men der var over 350 000 Vælgere, som overhovedet ikke stemte! Med hvilken Beføjelse hævder saa den højtærede Statsminister, at der er et Folkeflertal — saaledes udtrykte han sig — her i Landet bag Regeringens Grundlovsforslag?

Den højtærede Statsminister sagde endvidere, at han vilde afvente det normale Valg i 1936 for derefter at skride til den nødvendige Landstingsopløsning. Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Statsminister, om Meningen hermed da er, at han forstaar Grundlovens § 22 saaledes, at naar et Lovforslag er vedtaget af Folketinget og forkastet af Landstinget — i det foreliggende Tilfælde Grundlovsforslaget —, da er dette tilstrækkeligt til at kunne opløse Landstinget efter det ordinære Folketingsvalg i 1936. Er det *den* Fortolkning af Grundlovens § 22, som den højtærede Regering agter at gøre gældende?

Naar den højtærede Statsminister imidlertid hævder, at han tager denne Sag saa alvorligt, at han vil afvente det normale Folketingsvalg i 1936 for saa hurtigt som muligt at kunne opløse Landstinget, hvis han igen faar Flertal — fremfor ellers at skulle vente 4 Aar, hvis han opløste Folketinget i Utide —, saa lyder det mærkeligt, at den højtærede Statsminister samtidig, saaledes som der blev gjort opmærksom paa fra konservativ Side, paaberaaber sig, at han regner med at faa Flertal i September 1936 ved det partielle Landstingsvalg, som da skal finde Sted. Begge Dele er der jo ikke megen Mening i: baade at regne med Landstingsflertal i 1936 — for saa ordner hele Sagen sig af sig selv uden Fortolkningsvanskeligheder af § 22, saa er det jo § 94 — og samtidig at sige, at man vil opsætte! Saa kunde den højtærede Statsminister jo ogsaa saa udmærket opløse Folketinget i Utide, saa gjorde det jo ikke noget, naar han nemlig fik Flertal i Landstinget ved det ordinære Landstingsvalg. Og naar han vil

vente med at opløse Landstinget til efter det ordinære Folketingsvalg, maa man jo da antage, at det er, fordi han ikke er sikker paa at faa Flertal ved Landstingsvalget i 1936. At hævde begge Standpunkter paa een Gang er der ingen Mening i.

For øvrigt vil jeg i denne Forbindelse gerne have Lov til at spørge Statsministeren, om det virkelig er Meningen, at den højtærede Regering, som det synes, vil gaa ganske let hen over Rentesænkningspolitikken og Kronepolitikken, som har været de to vigtigste politiske Anliggender for Regeringen.....

Formanden: Maa jeg henstille, at man under denne Forhandling ikke fordyber sig i Emner, der formentlig kan siges at være grundigt gennemdrøftet for kort Tid siden.

Holstein: Men at derimod nu Landstingsopløsningen skal skydes i Forgrunden. Grundlovsreformen skal nu, maaske netop paa Grund af Fiaskoen paa alle de andre politiske Omraader, skydes i Forgrunden som det vigtigste Regeringsanliggende, den vigtigste Regeringsinteresse. Maa jeg have Lov til i denne Forbindelse at sige, at naar Landstinget skal opløses, og Landstingsvælgere skal gaa til Landstingsvalg paa et Forslag om Landstingets Afskaffelse, saa er det nu maaske ikke saa sikkert, at der bliver et Landstingsflertal for den højtærede Regering og de Regeringspartier, som har fremsat dette Lovforslag. Allerede i September 1936, naar vi skal have det ordinære Landstingsvalg, vil jo som Følge af Regeringens Grundlovspolitik denne Grundlovsreform blive skudt i Forgrunden og uundgaeligt blive skudt frem som et Spørgsmaal, Landstingsvælgerne maa tage Stilling til. Altsaa, Landstingsvælgerne skal opfordres til at stemme et Flertal ind i Landstinget, som vil afskaffe Landstinget! Ja, det er muligt, de gør det, men naar man tænker paa den Reserve af Vælgere, som hidtil ikke har stemt, saa kunde jeg meget vel tænke mig, at Resultatet blev det stik modsatte: at der tværtimod blev en forøget Vælgertilkendegivelse mod Regeringens Grundlovspolitik.

Og endelig, naar den højtærede Regering afventer Folketingsvalget i 1936 for derefter, formodentlig i Samlingen 1936—37, at opløse Landstinget, hvis den faar Flertal ved Folketingsvalget, ja, saa kommer jo igen det Spørgsmaal, om en samlet Opløsning af Landstinget paa Spørgsmaalet om Landstingets Afskaffelse vil medføre, at